

Nick ji doprovodil domů. Vycházkovým krokem to měli dvacet minut cesty.

„Možná jsi měl zůstat s ní a ne se mnou.“ řekla Alicia. „Ann to zvládne. Navíc je tam Carmen, nic se jí nestane.“ „Doufám, že jí moje návštěva nepřitíží.“ „Vážně za ní zítra přijdeš?“ Alicia sklopila oči a zhluboka se nadechla: „Už jsem to slíbila.“ „Podívej, když je ti to nepříjemný, nemusíš tam.“ „Já vím, ale... Cítím, že té ženě něco dlužím.“ „Slyšel jsem, o čem jste si povídaly. Hledal jsem v kuchyni cigára. Nepamatuju se, že by se mi Anna tak otevřela. Myslím si, že jí to hodně pomohlo. Chtěl bych ti poděkovat.“ a zastavili se u jejího domu. Nick ji chytil za ruce. Alicia pohladila jeho prsty a pousmála se. „Víš, co to ale znamená, když k vám budu chodívát?“ Podívala se mu do očí. „Nedokážu s tebou bejt jen kamarád. Chci všechno nebo nic. Víím, že je to ode mě hodně sobecký, ale já tě miluju a víím, že tě budu milovat ještě hodně dlouho.“ „Nejde, abych chodila k vám domů za Annie a za jejími zády ji s tebou podváděla.“ „To já víím, jsi skvělá.“ Dal jí pramen vlasů za ucho. „Co teď budeš dělat?“ zachvěl se jí hlas. „To nevím, nejspíš se vrátím ke staromládeneckému životu.“ Dal si ruce do kapes. „Ale raději bych bojoval o srdce ženy, kterou miluju.“ a zahleděli si do očí. Přiblížili se rty a zavřeli oči. Nepolíbili se, jen cítili toho druhého. Byli v těsné blízkosti tak, že slyšeli dech a tlukot srdce milovaného. Chtěli se dotknout jeden druhého, ale svědomí jim to nedovolilo. Už to nešlo jako dřív.

„Tak teda zítra,“ řekla Alicia a odešla. Nick ji pozoroval, jak zavírá branku a poté dveře. Oběma bylo smutno z toho, jak se to všechno semlelo. Ale teď bylo hlavní zaměřit se na štěstí někoho jiného – na Annie.

Nickovi se zrovna dvakrát domů nechtělo, tak zavolał posledního přítele, který mu zbyl, a pozval ho na skleničku do jejich oblíbeného baru, kam chodívali ještě jako kapela.

„...Ale řeknu ti, jde z ní respekt,“ uznal Ted, když hovořili o Alicii. Seděli na baru. „Jak se přičítala do toho studia, myslel jsem, že i mně dá po čuni.“ „Jo,“ zasmál se Nick. Pil daleko rychleji, než Ted. „Alicia je drsná. Jaks odešel, tak mi dala ještě z druhý strany.“ „Cože?“ zasmál se. „Ale nebudu ti tu vykládat, že neprávem. Zjistila totiž pravdu o Anně.“ „A jajaj, to je blbý. Říkal jsem ti, že jí to máš říct.“ „To už seš druhej, co mi to v tomhle týdnu říká.“ a dal si panáka. Ted tázavě zvedl obočí. „Alicia tu má kámošku, Kate. Ted'kom si otevřela kosmetickéj salon v pátým okrsku. Když se se mnou Alicia nebavila, chodil jsem k ní na výzvědy.“ „Není taková menší, snědá, tmavovlasá? Jak jsme vystupovali na Venice Beach, Alicia se tam s nějakou holkou bavila na baru a pak spolu odešly.“ „Jo, to bude nejspíš ona. Je to hodná holka. Mě sice moc nemusí, ale pomůže.“

Ted si povzdechl a míchal ve skleničce zbylý led. „Víš, docela ti ty tvý záletnický problémy závidím.“ Nick se ironicky zasmál. „Vážně nemáš co závidět...“ „Ted' seš sice za toho největšího hajzla, ale zažilš s Aliciou úžasnej románek, na kterej budeš hodně dlouho vzpomínat. Jediný moje vyvrcholení je tak akorát to, že krásnou holku ochvístám pivem.“ „Jo,“ zasníl se Nick a šibalsky se pousmál, „to si piš, že budu.“ a usmíval se ještě víc. „Brácho, řekni mi, vzbudila tě někdy ženská tím, že ti ho...“ „- Dost, Nicku, děláš mi chutě!“ bouchl ho do ramene a Nick zavrával na štokrli. „S Vicky jsme se rozešli před půl rokem a od tý doby jsem neměl ženskou, víš, jaký to je?!“ „Jo, bohužel víím.“

Mistře!“ zavolał na barmana. „Ještě jednou do kola!“ a zapřel se o Teda. „Kamaráde, za to, že tu celej večer posloucháš ty mý opilecký kecý, tak ti slibuju, že dneska večer zasuneš!“ a otočil se směrem k lidem v hospodě. „Ukaž prstem, kerou a já ti donesu její číslo. Ti bude

zobat z ruky.“ Ted se začal smát. „Nicku, kašli na to, vždyť sotva stojíš.“ „Mně už nestojí, kamaráde,“ opřel se o bar, „a ani už stát nikdy nebude, protože mi Alicia řekla, že budeme jenom kamarádi. Takže já už nezasunu do konce života.“ „Ty?“ Začal se smát. „Do měsíce máš babu, to ti garantuju!“ „Dej pokoj, kámo. Já chci jenom Aliciu, ona je tak... Musím jí zavolat.“ Vytahoval mobil. „Ne, ne, ne, ne! Na to zapomeň. Jestli jí teď v tomhle stavu zavoláš, všechno jenom zkazíš! Chce bejt kamarádi? Fajn, hrej chvíli její hru, jestli tě miluje a ona tě miluje, dlouho to nevydrží. Věř mi.“ Nick se nadechl. „Čoveče, že seš takovej odborník na ženský, to bych do tebe nikdy neřek. Seš příliš dobrej pro tenhle svět.“ Poplácal ho po rameni a dal se do chodu. „Du se vychcat...“

Alicia si ohřála kakao a zabalila se do deky. Z obýváku skrz okno upírala zrak na květinová zátiší. Snažila se psychicky připravit na zítřek.

Ale vyrušil ji telefonát. Nechala ho ale zvonit a vzkaz nahrát.

„Hey, yo... Tady je Nick. Matsuda. Ten z tý kapely Holy Divers jestli víš. Ehm...“ zamumlal. Alicia otráveně zvedla obočí a čekala, co z něj ještě vypadne. Pochopila, že už má v sobě několik promile. „Chtěl jsem ti ještě jednou poděkovat za Annie. Myslím, že jí to hodně pomáhá, když za ní chodíš. A mně taky.“ A odchrchlal si. „Chtěl jsem... Vím, že to teď posloucháš a je to docela divný povídat si sám se sebou, když je to na druhý straně hluchý. Ale chápu tě, že se se mnou nechceš bavit, na tvém místě bych se choval asi stejně.“ A chvíli se odmlčel. „Prostě jsem ti chtěl říct, že mě to mrzí, jak to s náma dopadlo. Zkazil jsem všechno to krásný.“ Nadechl se. „Poslyš, tohle je o ničem, já... Chci ti toho tolik říct, omluvit se ti a zároveň ti poděkovat za všechno, cos pro mě udělala. A chci to udělat osobně a ne do hluchýho sluchátka na hajzlu ve špinavým baru schovanej jak zločinec. Potřebuju vidět, jak se u toho tváříš, potřebuju slyšet tvůj názor, potřebuju vidět... tebe.“ vydechl. „Dnes jsem tě chtěl políbit. Bylo dost těžký ti odolat. Ale pokusím se to nějak udržet na uzdě. Dnes to byla slabost. Taky jsem ti chtěl říct, že tě nebudu nijak obtěžovat a neudělám nic, co bys sama nechtěla.“ a zase se odmlčel. Alicia uronila slzu. „To bude asi vše. Když mi zavoláš zpět, budu rád. Do tý doby se opatruj a pohlad' za mě maličké. Dobrou noc.“ a rychle položil telefon, aby neslyšela, že se rozbřečel.

Alicia přistoupila k záznamníku a zvedla telefon. Zhluboka se nadechla a vydechla si. Zavřela oči, ale sluchátko položila, aniž by vytočila jeho číslo.

Kapitola dvacátá

V New Yorkském nahrávacím studiu *Gangsta Records* netrpělivě stepoval téměř dva metry vysoký Afroameričan, světoznámý rapper Ray-C. Čekal na známého kolegu, kterého si vyžádal až z Hollywoodu.

„Sorry,“ přiřítíl se Nick. „Ulítlo mi ranní letadlo, včera jsem trochu vypnul s kámošem a...“ „Klid, Nicky!“ usmál se Ray a poplácal ho po zádech. „Vítej, posad' se.“ Nick se ale nejdřív rozhlédl po studiu. Nedokázal uvěřit, že studio, které je téměř třikrát větší, než to jejich, je jen pro jednoho člověka. Prohlížel si počítače a techniku, která byla snad poslední špičkou na trhu. Pochodil si po studiu a ohmatal nástroje. Ray se usmíval a tiše chodil za ním.

„Neuraž se, ale teď vypadáš, jako byste nahrávali na magneták.“ „No, skoro.“ A oba se usmáli. „Teď mě ale vykopli a já hledám něco svýho. Doma mám menší studio, ale takový provizorní, chápeš. Ale zatím píšu jenom do šuplíku.“ Dal ruce do kapes. „Slyšel jsem, že jste se dost raflí. Hlavně s Chuckem.“ „To ne, spíš s Dexterem, Chuck je jiná kapitola.“ „Kvůli čemu?“ zajímal se Ray-C. „Párkrát jsem mu řekl, co si myslím. Chtěl jsem, aby makali a nechovali se jak prodejní děvky. To poslední cédo, jestli ho teda vydají, je jasná komerce, hnus.“ „A to s Chuckem?“ podíval se na Nicka. Ten si povzdechl. „Byla v tom ženská.“ „To je vždycky,“ pousmál se Ray. „Zamilovali jsme se oba do jedny holky a teď po sobě jdeme jako psi.“

„Měl jsem nejlepšího kámoše, Randyho. Byli jsme nerozluční. Až mezi nás jednoho všivýho dne vstoupila ženská. Kamaráde, ale to ti byla baba! Byli jsme mladí blbci, měla nás na háku oba. Jednou jsme se i kvůli ní dobili. Nakonec zdrhla s nějakým kamioňákem.“ Nick zakroutil hlavou. „A ten borec?“ „Patnáct let jsem ho neviděl. Slyšel jsem, že se oženil a má děcka. Jiní zase tvrdí, že šel do kytek. Kdo ví. Štve mě ale to, že jsem mu nikdy neřek, že byl můj nejlepší kámoš.“ „Chlapi si tohle neříkaj,“ řekl hrdě Nick. „To ne. Radši si rozbijou čumák kvůli děvce, která za to nestojí.“ A Nick přikývl.

„Takže hodláš rozjet solo projekt?“ zeptal se Ray. Pomalu si šli sednout ke stolu. „Jo.“ promnul si oči. „Moja už mě posílá něco dělat, prý je to se mnou doma k nevydržení.“ Oba se pousmáli. Pak Jay zvažněl. Něco ho celou dobu svrbělo na jazyku. „Spolupracuj se mnou.“ „Cože?!“ podivil se s úžasem. „Ty máš texty, dobrej hlas, kytaru, klávesy... Sežeň si kumpány a já tě budu produkovat. Jako rocker seš třída, ale mezi rappery musíš začít od nuly. Málo koho vemou mezi sebe. A na zběhlý rockery jsou obzvlášť vysazený.“ varoval ho. „A co z toho plyne pro tebe?“ „Čtyřicet procent z výdělku.“ „Ty vole!“ začal se smát. „A to si mám ještě sehnat kumpány? To rovnou můžu hrát na harmoniku v metru.“ „Ale Nicku!“ začali se smát. „Brečíš, že jste prodejní děvky a teď se cukáš?“ „Máš recht. Dělam hudbu pro lidi a ne pro peníze.“ „Super! Pojď, půjdeme to zapít! Ukážu ti hopovej underground.“

Alicia šla odpoledne k Anně. Ta s láskou stříhala růžový keř. Měla na hlavě šátek, zahradní zástěru a rukavice. Carmen uvedla Aliciu rovnou do zahrady.

„Ahoj!“ objala ji Anna s úsměvem a políbila na tváři. „Promiň, dala jsem se do práce, už jsem nečekala, že přijdeš.“ „Promiň mi to, musela jsem ještě něco nečekaně zařídít.“ zalhala. Ve skutečnosti chodila po domě a váhala, jestli má vůbec přijít. „Pojď ke stolu, dáš si něco k pití?“ Posadila ji a vyslékla si pracovní doplňky. „Stačí mi jen voda, díky.“ usmála se.

Anna poručila Carmen, ať přinese džbán vody s kolečkem citrónu.

Anna byla velice spokojená. Usmívala se. „Jsi veselá.“ „To víš, kocour není doma...“ usmála se šibalsky. „Takže to bude výhradně dámská jízda? To je fajn,“ pousmála se Alicia. „Nick letěl ráno do New Yorku. Pozval si ho ten Afroameričan...no, Ray-C.“ „Vážně?!“ vyhrkla. „Doufám, že už konečně začne něco dělat, poslední dobou mi leze na nervy. Ale to už jsem ti říkala včera. Teď mluv ty o sobě.“ usmála se Annie. „A copak chceš vědět?“ znejistěla. „Včera jsem si vylila srdce já tobě, bylo to trapné, ještě teď se stydím. Ale to přátelé dělají, že se společensky znemožní před tím druhým.“ „Mám se společensky znemožnit?“ pousmála se Alicia.

Carmen jim nalila vodu a odešla.

„Co je mezi tebou a Chuckem?“ „Mnou a kým?!?!“ vyjekla. „Promiň.“ zasmála se Annie. „Asi jdu na tebe moc zhurta. Prostě vždycky jsem si myslela, že mezi vámi něco je. Poté, co se rozvedl se Sam, začal létat za tebou. Víš, s Chuckem jsem si byla vždycky blízko, je to dobrý člověk. Ale někdy je velmi těžké ho pochopit, bývá uzavřený. Ale o tobě mluvil velmi pěkně. S takovou něhou. Myslela jsem si, že spolu chodíte.“ Alicia si povzdechla. „Víš, Annie, Chuck byl mým nejlepším kamarádem od mých dvanácti let. To, že on to vidí jinak, už není můj problém. Poslední dobou mě hodně zklamal.“ Odvrátila se. „Ale je to stejně zajímavé.“ Upřela na ni svůj pohled. „Co jsi přijela, převrátila jsi život celé kapely na ruby. Dostala ses pod kůži všem klukům. Jsi femme fatale.“ „Ale nejsem. Chuck je jen zmatenej. Chce to chvíli odstup, za nějaký čas bude v pohodě.“ Napila se vody.

„A máš teď někoho?“ Alicia se podívala do země. „Jsem na tebe moc hrrr, promiň.“ usmála se Annie. „S nikým nechodím. Po mým posledním vztahu si dávám od chlapů odstup. Chci mít klid, aby se malý vyvíjelo tak, jak má.“ „To je správný přístup. Ale přiznám se, že mi to někdy chybí. Víš, jak to myslím...“ Napila se vody a zapřela na ni znovu pohled svých temných očí. „Ale to jsme zase u mě a o tobě pořád nic nevím.“ usmála se.

„Jen to, co mi vyprávěl Nick.“ „To by mě zajímalo, co o mně říkal.“ odvrátila pohled. „Mluví o tobě moc hezky. S takovým nadšením.“ „Je to hodný člověk,“ podotkla Alicia. „Víš, když jsme se vzali, díval se na mě s takovou jiskrou v oku. Tím pohledem říkal vše, nemusel mi ani vyznávat lásku. Vzdával se jím celé své duše. Když se na mě díval, věděla jsem, že jeho srdce patří mně. Ale teď už se na mě tak nedívá.“ „Láska se vždy změní v *mit rád*. A to je silnější než pomíjivá vášeň.“ „Já vím,“ pousmála se Annie, „ale někdy bych chtěla, aby se zase na mě díval s takovou jiskrou, jako se teď dívá na tebe.“ a Alicia byla zaskočena. „Jak jsi na to přišla?“ „Všimla jsem si, jak se na tebe díval při obědě. A jak se dívá, když o tobě mluví. Záleží mu na tobě.“ „Podívej, Annie, vážně nevím, co ti říkal Nick, ale my jsme jen přátelé. Je mi vděčný za pár věcí, kerý jsem řekla na jeho obhajobu v kapele. To je všechno.“

„Víš, Ali, vždycky jsem věděla, že si Nick jednou najde ženu. A ty jsi velice hodná a atraktivní. Věřím, že ty mu dokážeš dát to, po čem tolik let toužil.“ „Dost dobře nerozumím, co mi tu říkáš a ani tomu, co mají znamenat tyhle ty návštěvy. Co se mi tu snažíš celou tu dobu říct?!“ „Zbývá mi několik měsíců života, Alicio. A když tu nebudu, vrhne se na Nicka spousta žen, laciných děvek, kterým půjde jenom o peníze. A Nick je hodný, naivní člověk. Bojím se, že z dobré vůle skončí v náručí nějaké pijavice. Chci, aby si našel ženu, která bude jeho lásku opětovat. Ženu, která si ho zaslouží.“ „Tak vynaložíš energii na to, abys svému manželovi uspořádala seznamku?“ podivila se pohoršeně Alicia. „Něco ti povím, Annie. Proč si raději nelámeš hlavu nad tím, jak si ho udržet a ne, jak ho od sebe oddálit? Seš skvělá ženská, velmi krásná. Také velmi chytrá. Nick k tobě vzhlíží. Tak proč ho odsouváš na druhou kolej, aby si hledal jiné ženy?“ „Asi to bude znít šíleně, ale chci, aby se ode mě pomalu odpoutával.“ „To je zajímavý!“ říkala rázně. „Dnes mluvíš o odpoutání a hledání Nickovy nové ženy. Ale pokud si dobře vzpomínám, tak včera jsi tu brečela, že se bojíš, že tě Nick opustí kvůli jiné. Tak co tedy chceš?! Nic ve zlém, ale měla by ses už konečně rozhodnout. Buď si Nicka udrž, nebo ho nech plavat, tenhle vztah napůl akorát ubližuje.“

Ann se nadechla a vydechla. Chvíli zírala, kolik se v té malé dámě bere energie. Nebyla zvyklá, že jí někdo oponuje. A právě to jí na ní bylo sympatické.

„Když já nevím, co chci. Na jedné straně nechci Nickovi ublížit, bojím se, že to tu sám nezvládne. Víš, on působí drsně, ale ve skutečnosti je zranitelný jako malé dítě. A na tu

druhou stranu chci, aby mě držel za ruku, až to přijde. Nechci zůstat sama.“ „Tak na co ještě čekáš, Annie? Je to tvůj manžel. Slíbil ti před Bohem, že bude při tobě v dobrém i ve zlém. Nesnaž se mu ulehčovat tím, že ho opustíš. On je silnej chlap, vyrovná se s tím po svém. Zvládne to.“ „Myslíš si, že je tu ještě šance dát se dohromady?“ „Určitě,“ pousmála se bolestně.

Anna ji chytila za ruku. „Pomůžeš mi zachránit moje manželství?“ žádala se skelnýma očima. Alicia věděla, že když jí na tohle kývne, bude to znamenat definitivní konec. Jednala proti svým citům, ale zároveň ve jménu toho, co je správné.

„Prosím...“ žádala. Alicii to trhalo srdce. Sevřelo se jí hrdlo a semknul žaludek. Hlavou se jí honilo tolik věcí, ale nebyla schopna vydat jedinou hlásku. Byla ochotna se s Nickem rozejít, byla ochotna podstupovat tyto konverzace. Ale dívat se, jak je šťastný s jinou ženou? Usínat sama s myšlenkou, že Nick usíná s ní?

Alicia si vydechla a zavřela oči. „Ano, pomůžu.“ Ann se rozzářila. „Pomůžu ti získat zpět tvého manžela.“

Nick a Ray-C symbolicky oslavovali nově uzavřený kontrakt v Ray-Ciho oblíbeném baru.

„Čtyřicet procent...“ kroutil hlavou Nick. „Nemůžu uvěřit, že sem to fakt podepsal.“ „Tak už to polkni, Nicky! Neproděláš. Zařídím, aby se ti to x násobně vrátilo.“ povzbuzoval ho ve věci Ray-C. „Teď ještě posbírat kumpány.“ „Možná bych ti jich pár mohl v týhle boudě sehnat,“ nabídl se šarlatánsky.

„Hey, hoši!“ zavolal na stůl v rohu u dveří. Na Ray-Ciho povel se zvedli tři chlápci. „Měls to načasovaný, vid’?“ a napil se Nick na kuráž. „Znáte Nicka M-M-M-Matsudu?“ a Nick se zašklebil.

„Mi hul brko, kámo!“ zahuhlal Afroameričan ve slunečních brýlích a podal hostu ruku. Nick na něj vyvalil své velké oči. Zároveň se divil, proč má sluneční brýle, když sám moc jasně neviděl kvůli přitímní a kouři, který by se dal krájet. „Promiň, asi jsem přeslechl tvý jméno,“ podal mu ruku Nick, přičemž muž mu ji málem utrhl. „Moje náme je Takbir, ale říkej mi Tak‘, je to víc hustý.“ „OK, takže Tak‘?“ pousmál se váhavě.

„Mně říkaj Shia.“ Stiskl mu ruku vysoký blondák s potetovanými rukama a hip hoperskou kšiltovkou na bok. „Krásný tetování,“ pousmál se vynuceně Nick. „Jo, díkec, to je jedna z mála pozitivních věcí, co si odneseš z basy.“ „Co prosím?!“ vyhrkl Nick.

„A tohle je poslední člen skupiny,“ zamluvil to Ray-C. „DJ Pussykiller. Moc nemluví.“ Nick podal ruku muži, bělochovi, který měl též černé brýle a k tomu obrovská sluchátka kolem krku. „Velice mě těší,“ usmál se Nick křečovitě. Všichni chlapi měli minimálně o dvě čísla větší trika a volné kalhoty s rozkrokem téměř u kolen. Jejich chování bylo neomalené a razantní.

Ray je pozval ke stolu.

„Takže vy máte kapelu...“ založil ruce Nick. „Gravediggers, bro’.“ řekl Takbir. „To není ka-pe-la, my jsme ži-vel.“ slabikoval Shia a nechyběla ani typická rapová gesta rukama. Pak se Nick podíval na Pussykillera, který mlčenlivě a velmi pomalu otočil na Nicka hlavu. Malinko mu tím nahnal strach. „A co byste tak očekávali?“ zeptal se Nick opatrně. Báł se, že na něj některý z nich vytáhne nůž.

„My nebeatujem pro prachy, kámo, to je pro materialistický kryptofašisty!“ pokračoval Tak. Nick se nestačil divit. „Krypto-, co?“

Pak si vzal slovo Shia: „Tady můj černej brácha chce říct, že my děláme hudbu pro lidi. Sme legenda ho-po-vý-ho un-der-groun-du.“

„A roštěnky po nás šílej,“ mrkl Takbir. „Když jsem byl v krimu,“ pokračoval, „jedna za mnou dokonce chodila až do cely, víš jak to myslím,“ kýval a se Shiaem si pláclí.

„Omluvíte mě na moment?“ vstal Nick. „Trochu se mi zamotala hlava z toho pití.“ a upaloval na záchod.

Alicia u Anny strávila celé odpoledne. Poté, co jí přislíbila svou pomoc při obnově manželství, bavily se už jen o pozitivních věcech.

Anna provedla Aliciu po zahradě a povídala jí s nadšením o svých květinách, o domě, o přátelích... Mluvila o svém světě a Alicia jí naslouchala.

„...ale stejně se divím, že jste se s Nickem nenastěhovali do něčeho menšího. Musí to být náročné na údržbu, ta zahrada, velký dům...“ říkala Alicia. „Dům jsme vybrali hlavně proto, aby měl velkou zahradu kvůli psovi.“ „Opravdu?“ „Mívali jsme fenku zlatého retrívra. Měla jsem ji od štěněte. Pomáhala mi vyplnit tu prázdnotu, když byl Nick na turné. Bohužel mi zemřela krátce poté, co jsem onemocněla. Lehávala mi u nohou v posteli. Jako by všechno to špatné brala na sebe.“ „To je mi líto. Přiznám se, že na psy moc nejsem, jsem spíš kočičí typ, ale chápu, když po letech přijdeš o mazlíčka.“ „Mám s ní spoustu fotek, a když je mi nejhůř, tak si je prohlížím.“ pousmála se. „A to sis nikdy nechtěla pořídit dalšího pejska?“ „Nějak na to nebyly myšlenky. Každých čtrnáct dní jsem bývala v nemocnici a Nick se mnou. Byl by to chudák pes. Navíc Nick na to nikdy nebyl. Ne, že by psy nenáviděl, ale neholdoval jim. To samé s mojí zahradou. Dříve jsem dokázala být v zahradě i celý den. Klidně jenom sedět v trávě a koukat, jak je to krásné. Nick pro to nikdy neměl pochopení. On se raději zavřel dolů do studia nebo do garáže, kde maloval. Jednou se tam dokonce zavřel na půl roku a vytvořil tu sérii obrazů o rozmarném životě slavných, kterou vystavoval v galeri v L. A. a v Tokyu. Možná jsi o tom slyšela.“ „Možná ano. Ale přiznám se, že jsem žádné Nickův obrázek neviděla. Netušila jsem, že je takový vášnivý umělec.“

„Asi si říkáš, že máme dost odlišný zájmy, že?“ pousmála se Anna. „Možná.“ usmála se Alicia. „Ale aspoň si máte pořád o čem povídat.“ „To nepochybně. Já o kytkách, on o notičkách...“ A obě se zasmály. „Ale jeden významnej člověk jednou řekl, že umění, že si máme stále, co říci, spočívá v tom, že se neposloucháme.“ A usmály se.

„Jsem zvědavá, s čím se vrátí z New Yorku,“ řekla Alicia. „To já raději ne. Z jeho sólové dráhy mám obavy. Víš, aby se nezesměšnil.“ „Věř mu trošku, on to zvládne. Splní si svůj veliký sen. Návrat ke kořenům.“ Uklidňovala ji Alicia. „Je pravda, že když Nick dával dohromady kapelu, tak jsem tomu v hloubi duše nevěřila, že z toho něco vzejde. Snažila jsem se ho podporovat, jak jen to šlo. Měl svůj sen, kterému věřil. A kdybys ho viděla, jak se snažil, ale ono nic. Bylo mi ho líto. Ale pak najednou přišel zlom, myslím, že mu bylo jak tobě, když se přes noc stali slavnými. Nick byl konečně šťastný. Hudba je jeho život. Bohužel, já to nikdy nepochopím.“ „Každý máme svůj sen. Se mnou to bylo podobné.“ zavzpomínala Alicia. „Od malička jsem si zpívala s oblíbenými kapelami. Pustila si kazetu a hrála si, že jsem s nimi na pódiu. Pak ale přišel zlom v podobě Chuckové pomoci a můj sen se splnil.“ „To je hezké,“ pousmála se Anna. „Víš, Annie, nešlo o to být slavná nebo vydělat

prachy, šlo o to zpívat, podělit se o svoji radost s publikem. Stát před šedesáti tisíci lidmi, kteří tě berou a sdílí tvé myšlenky. Je to něco úžasného.“ „Pro někoho takového, jako jsi ty nebo Nick určitě ano,“ pousmála se.

„Annie a jaký vlastně životní sen jsi měla ty?“ „Já?“ usmála se. „Byla jsem módní návrhářka. Navrhla jsem čtyři kolekce pod značkou Lady Charlotte.“ „Lady Charlotte? To já znám!“ řekla s úžasem Alicia. „Pátou kolekci jsem bohužel nedokončila kvůli mé nemoci. Bylo to fyzicky velice náročné. Ale ty návrhy mám ještě v šuplíku, chceš se na ně podívat?“ „Budu velice ráda,“ usmála se. „Tak tu vydrž, zkusím se po nich podívat.“

A tak Alicia seděla v zahradě a kochala se tou nádherou.

Asi po půl hodině k ní přikráčely těžké kroky.

„Tebe bych tu nečekal.“ Vyrusil ji známý hlas, až se lekla. „To já tebe taky ne!“ otočila se na Chucka. „Smím?“ ukázal na židli. Alicia přikývla a on se posadil. „Přišel jsem navštívit Annie. Jak se jí daří a tak. Ty seš tu nejspíš za Nickem, co.“ „Ani ne. Víš, pár věcí se změnilo a já teď navštěvuju Annie. Cos mě vyhodil ze svého domu, tak jsme se hodně sblížily.“ Chuck stydlivě odvrátil pohled. „Navíc Nick tu dneska není, letěl do New Yorku za Ray-Cim.“

„Ray-C?“ zvedl obočí. „Takže to s tou sólovkou myslí vážně.“ „A ty se divíš, když ho jeho nejlepší kámoši vyrazili z kapely, kterou sám založil?“ „Já jsem nikoho nevyrazil!“ „Ale taky ses nikoho nezastal!“ zvýšili na sebe hlas, ale pak si vydechli. „Chucku, řekni mi, proč se najednou obrácíš zády k lidem, kteří tě mají rádi? Ty si vážně myslíš, že ti takovej Dexter nebo Gordon podá ruku, když budeš ve sračkách?“ „Ne, protože ze sraček se každé musí dostat sám!“

„Chucku, co je to za krizi, v které tápeš a nikomu nic neřekneš? Připomíná mi to situaci, když jsi tenkrát propadl drogám.“ „Ještě řekni, že su feťák!“ rozčílil se. „Tak mi sakra řekni, co se děje!“ Chuck si vydechl. „Berenice požádala o rozvod.“ „Aha...“ ztišila se. „To mě mrzí.“ „Nemrzí!“ vyjel na ni. „No dobře, tak nemrzí!“ oplatila mu. „Váš sňatek byl unáhlený. Ale je mi líto, že ses zase zklamal a že tím musíš projít znovu.“ Chuck si vytáhl zapalovač a cigarety. „To se Samathou nepřekoná nic. Takže to beru v pohodě.“ A zapálil si. „Chucku, můžeš mít trochu ohledy, prosím?“ a on si zhluboka vydechl. Zahalil Aliciu kouřem, až se rozkašlala. „Tak ty sis to přece jenom nechala?“ zakroutil hlavou. „Nechápu tě.“ „To ale není tvoje starost.“ „Tak mi nezakazuj kouřit.“ a Alicia odvrátila pohled. „Nevíš, kdy se vrátí Nick? Potřeboval bych s ním mluvit.“ „Mě tou tvou rolí Clinta Eastwooda neoklameš. Čím drsněji se chováš, tím víc to značí, že seš v prdeli.“ „A prosí se tě snad někdo o pomoc?! Ty taky za mnou nechodíš, když tě něco žere, první, za kým letíš, je Nick Matsuda. Ty první jsi mi přestala věřit. Měla jsi mi říct, že s ním spíš.“

„Jak jsi na to přišel?“ „Si myslíš, že su úplnej kokot? Každé v kapele to ví.“ „Nechápu, o čem to mluvíš. S Nickem jsme jen přátelé.“ „Vidíš, zase mi lžeš. Tak už za mnou laskavě nechod' s kázáním o upřímném přátelství.“ Típl cigaretu o zem a šel do domu.

Alicia uronila slzičku. *Takhle končí kamarádství, který má kořeny v našem dětství?* Pomyslela si smutně. *Co se to s námi stalo? A kdy vůbec došlo k tomu, že se do mě Chuck zamiloval? Měla jsem si ho držet víc od těla. Ale nechápu to, vždyť jsem mu nedala žádný signál, že mám o něj zájem...nebo snad ano?*

„Ale, ale, ale,“ přispěchal sladce Nick a poklekl si k její židli, „copak ty slzičky? Tak krásná a pláče?“ Alicia se se slzami v očích pousmála. Jeho tvář viděla velice ráda. Pohládila

ho ve vousech jako plyšáčka. „Copak tu děláš, Nicku? Nemáš být v New Yorku?“ „No jo, byl jsem tam dopoledne. Letěl jsem tím nejdřívějším letadlem. Chtěl jsem tě tu zastihnout.“ „Ale prosím tě...“

„Taky se přiznám, že už se mi tam nechtělo zůstat.“ „Jak to?“ podivila se. Už neplakala. „To je na dlouhý povídání. Každopádně mám smlouvu a natočím s pár týpkama placku. Ray-C to bude produkovat.“

Ale teď mi pověz, proč jsi plakala. Pohádaly jste se s Annou?“ „To ne, Annie je zlatíčko. Před nějakou chvílí šla pro něco do pokoje, co mi chtěla ukázat.“ „Tak co se stalo, dopadl na tebe těhotenský splín?“ Podíval se na ni mile svýma psíma očima. „Kéž by...“ povzdechla si. „Před chvílí přišel Chuck, prý navštívit Annie. Vmetl mi do obličeje, že my dva jsme spolu spali.“ „Cože? Jak to ví?“ „Prý to ví celá kapela, ale podle mě jen střílí naslepo. Myslím si, že něco tuší, ale stopro si jistý není. Samozřejmě jsem všechno popřela.“ „Tak se nemáš čeho bát.“ Chytil ji za ruce. Klečel a hleděl jí do očí.

„Nejde o to, co řekl, ale jak to řekl. Jak se mnou jednal, jako s nějakou courou. Sakra, to pro něj nic ty dlouhý roky přátelství neznamenal? Nicku, já mu zachránila život, když se předávkoval, pomohla jsem mu utéct před policií a spolu se Sam jsme ho podpořily, když byl na odvykačce. Nedělala jsem to proto, aby mi celej život děkoval nebo mi kupoval hory doly. Jen mě mrzí, že už na to zapomněl.“ A její oči znova zalily slzy. „A kde je teď? Nevím, někde v domě.“ „Mám s ním promluvit?“ „Nemá to cenu. Chuck je tvrdohlavej, musí na to přijít sám. Nepohne s ním nikdo.“ „Někdo jo,“ zvedl obočí. „Myslíš Sam? S ním jsem nemluvila skoro tři roky. Ani nevím, proč se rozešli, šlo to tak rychle...“ „Už se tím netrap.“ Stiskl jí ruku.

„Nicku, nejraději bych už šla domů. Jsem tu celé odpoledne a už bude osm.“ „Zavezu tě domů.“ „To není nutné, já bych se spíš prošla.“ „OK, doprovodím tě.“ „-Sama.“ zdůraznila a Nick zesmutněl. Vstal a pomohl jí též vstát. „Ale ráda bych tě někdy viděla, zajímá mě tvůj sólový projekt.“ „Paráda!“ usmál se Nick. „Mám už pár nápadů, budu rád, když se mi na to mrkneš... teda... na ty nápady myslím.“ Znervózňovalo ho, když se na něj dlouho dívala. „Raději už půjdu.“ a Nick ji doprovodil ke dveřím.

„A vyříd' prosím Ann, že se na ty návrhy juknu později. Vážně toho bylo na mě dneska moc.“ „Ona to pochopí,“ usmál se. „Zavoláme si?“ zeptal se opatrně. „Můžeme?“ zeptala se opatrněji. „Nechci na tebe ztratit kontakt, Ali. Chci ti být nablízku alespoň jako kamarád.“ Alicia se pousmála. „Díky za vyslechnutí.“ a prošla dveřmi. Nick ji pozoroval, dokud se nevzdálila z jeho dosahu.

Anna horlivě přehrabávala papíry v zásuvkách a skříňkách svého pokoje. Seděla uprostřed haldy náčrtků a útržků.

„Ťuky ťuk!“ vešel do ložnice Chuck. Anna byla příjemně překvapená. „Ahoj! Co ty tady?“ a pomalu vstávala. „Počkej, pomůžu ti.“ Podepřel ji a posadili se na postel. „Říkal jsem si, že jsem tě dlouho neviděl. Víš, moje poslední návštěva byla trochu divoká, bylo toho na mě trochu moc.“ „To chápu,“ usmála se. „Odpustíš mi to, že už jsem ti pak nezavola?“ „Ale vždyť jsi tady,“ usmála se vlídně.

„A jak se vlastně máš, Chucku?“ „Fajn, co ty?“ „Taky fajn.“ usmála se. „Všiml jsem si, že máš novou kámošku.“ „Jo,“ řekla nadšeně. „Alicia je skvělá, víš, dlouho jsem se s nikým necítila tak... tak přirozeně. Ona mě naprosto chápe.“ Chuck sklopil oči. „Alicia měla vždycky

pochopení pro druhý.“ „Už chápu, proč jí Nick tak věří, ona má v sobě něco zvláštního.“ „Jo, to jistě má.“ „Promiň, zapomněla jsem, že...“ Utišila se.

„Jsem rád, že jsi šťastná.“ pousmál se bolestně. „Chucku, co se stalo? Upřímně.“ „Jistě víš o té návštěvě Alicii u nás doma. To, jak jsme se pohádali a já ji vyhodil. Berenice to celý vyslechla. Pak se mě zeptala, jak dlouho už ji miluju. Už jsem jí nedokázal lhát. No a tak sbalila kluky a odešla. Za týden mi došla obsílka k soudu, požádala o rozvod a všechno za ni bude řešit její právník. Vypadá to, že už ji nikdy nevidím. A malého možná jen na svátky a díkuvzdání.“ shlédl k zemi.

„A ty Aliciu vážně miluješ?“ zeptala se a Chuck si vydechl. „Víš, že s ní jsem si byl vždycky blízko. Po Samantě je to jediná žena, která mi nejvíc rozuměla. Berenice byla něco jako náhlý vzplanutí. Jak rychle to přišlo, tak to i odešlo.“ „Tak vzplanutí... Já věděla, proč nikdy nemít děti.“ podotkla. „To s malým mě mrzí nejvíc. Je to ještě mrně. Ale aspoň si rozvod svých rodičů nebude pamatovat tak, jako já.“

„Co teď budeš dělat? Zkusíš o Aliciu bojovat?“ zajímala se Anna. „Těžko. Alicia mě už odepsala. Posral jsem to. Navíc máme jiný cíle do života.“ „Chucku, proč její dítě tak nenávidíš? A kdo je vůbec otcem? Znáš ho?“ „To kdybych věděl. Nejde o nenávist jen... Prostě jsem měl o ní jiný představy. Asi jsem čekal příliš dlouho.“ „Zkus to s ní ještě.“ Chytla ho za ruku. „Odlož svoji pýchu a řekni jí, že ji miluješ.“ Chuck se pousmál: „To nejde, Annie. Takhle je to lepší. Ale díky, seš moc hodná, vážím si toho, že mi chceš pomoci.“ usmál se a po ruce, kterou ho držela, ji pohladil.

„Chucku, víš ale, že jsi ji jako nejlepší kamarád zklamal?“ „Jo, ale to ona mě taky.“ „A co ti udělala? Jen to, že začala žít svůj život jako dospělá? Ty ji pořád vidíš jako tu malou třináctiletou holčičku. Ale ona už je dospělá. Bude mít dítě. Ale ty pořád budeš její nejlepší kamarád. Teda byl bys, kdyby ses jí omluvil a vše uvedl na pravou míru.“ „Když já nechci, aby mě odsunula na druhou kolej. Nesnesu, že bude šťastná s jiným chlapem.“ „Tak o ni zabouj. Třeba k tobě taky něco cítí. Určitě to nemá lehké, čeká dítě a je sama.“ „Ne, Annie, já nikomu vola dělat nebudu.“ „Tak se alespoň udobřete jako přátelé. Prosím, kvůli mně.“ Zadívala se mu hluboko do očí.

Chuck ji jemně chytl za čelist, přiblížil se a políbil na čelo. „Jsi skvělá ženská, víš to? Nick si tě nezaslouží.“ „To možná ne, ale dělá, co může.“ Chuck se pousmál. „A co to tu vůbec děláš?“ „Slíbila jsem Alicii ukázat moje starý návrhy. No vidíš, čeká na mě dole, není zdvořilé ji nechat čekat.“ „Chápu.“ Vydechl a vstal. „Přijdu jindy.“ „Ráda jsem tě viděla, Chucku.“ A kamarád ji políbil na rozloučenou. Oba se usmáli a on odešel.

Za dveřmi se ale zarazil. Z předsíně uslyšel dva hlasy.

„...vážně toho bylo na mě dneska moc,“ řekl ženský hlas. „Ona to pochopí,“ řekl ten mužský. Chuck je ale okamžitě poznal, a tak šel opatrně po schodech dolů, aby slyšel víc. „Zavoláme si?“ zeptal se opatrně. „Můžeme?“ zeptala se opatrněji. Chuck bedlivě poslouchal, zatím co opatrně scházel po schodech. Tiše našlapoval na špičky jako kočka. „Nechci na tebe ztratit kontakt, Ali. Chci ti být nablízku alespoň jako kamarád.“ „Díky za vyslechnutí.“ a pak se za delší chvíli zavřely dveře.

Nick přišel do obýváku.

„Co spolu máte?!“ zaútočil Chuck. „Ahoj, kamaráde, tebe jsem ale dlouho neviděl. Jak to jde v mojí bývalé kapele?“ oplatil mu. „Je snad Alicia ta žena, o které jsi mluvil, že ji miluješ?“ „Tohle je můj dům, můžu tě odtud kdykoli vyhodit, zasloužil by sis to za to, cos jí

udělal.“ Muži se k sobě přibližovali. „Mohla si za to sama!“ „Mohls jí ublížit! Mohls zabít její dítě!“ „Co najednou taková starost o cizí děcko?!“ „Alicia je kamarádka. A přátelé se mají bránit. Ale ty o přátelství nic nevíš!“ Chuck ho chytil za límec trička. „Měls zálsuk na ženu, kterou jsem miloval!“ „Kdo dřív přijde, ten dřív mele!“ „Nedovolím, aby ses jí dotknul!“ vyhrožoval Chuck. „Říká chlap, kterej vychází z ložnice mé ženy!“ Chuck se vyzuřil a pustil ho. „Na tvým místě bych trávil všechnen čas s ní a ne hledáním laciných děvek.“ „Nemáš tušení, jaký to je trávit všechnen čas s ní!“ procedil Nick. Chuck se na něj nenávisťně podíval a odešel rychlými kroky pryč.

Nick se za ním zlostně ohlédl a poté šel za Annie.

Ta pomalu uklízela na zemi rozházené náčrtky zpátky do složek.

Pak ale našla tu, kterou hledala. „Tady to je!“ A spokojeně se usmála. Držela v rukou svoji poslední nevydanou kolekci oděvů.

„Snad ses nedala znovu do navrhování?“ usmíval se Nick, který se opíral o pravou zárubeň dveří ložnice. „Skoro,“ odpověděla tajemně, ale pyšně. „Stojíš tam dlouho?“ „Nechtěl jsem tě rušit, bylas zamyšlená.“ Nick si sedl na postel a sklonil se k ní, aby ji políbil na tvář. „Ahoj,“ usmál se.

„Jak bylo v New York City?“ Pohládila ho a přitom se mu zadívala do očí. „Vypadá to, že mám práci.“ odpověděl. „No to je dost, už to s tebou bylo k nevydržení.“ „Jo...“ sklopil oči, „to asi bylo.“ „Slíbila jsem Alicii, že jí ukážu návrhy Lady Charlotte.“ „Alicia před chvílí odešla. Mám ji u tebe omluvit. Necítila se dobře.“ „Stalo se snad něco?“ „Prý se potkala s Chuckem. Ten bastard prostě ví, kde má šlápnout na kuří oko.“ „Takhle o něm nemluv, bývali jste přátelé.“ „Jo, to jsme bývali. Těžko říct, kde se to pořalo.“ „Možná jsi ho měl jen víc poslouchat a dát mu větší prostor. Sdílet s ním jeho myšlenky a ne s ním neustále soupeřit o oblíbenějšího frontmana kapely.“

„To si vážně myslíš? Že všechna ta dřina, ty probdělý noci, byly jen kvůli popularitě?“ „Znám tvý ego, Matsudo, imponuje ti, když ti druzí klepou na ranmínko.“ „Možná jsem se dral dopředu, ale dělal jsem to kvůli kapele. Z chodníku až na vrchol.“ „A kdo na tom vrcholu měl stát?“ začala být protivná. „Sakra Annie, ty vůbec nevíš, jaký to je hrát za tým. A hlavně nevíš, jaký to je, když zjistíš, že za ten tým hraješ sám.“ „Tys ale nikdy nebyl týmovým hráčem. Vždycky sis hrabal na vlastním písečku a až pak byli všichni ostatní.“ „Možná. Ale za tebe bych dýchal, to dobře víš.“ „Ale ty časy už sou dávno pryč a oba to dobře víme.“ Nick si vydechl a pomalu vstal. „Půjdu spát. Měl jsem náročnej den.“ „To nepochybně.“ Polkla hořce a Nick odešel.

Alicia se šla projít po chodníku kousek od pláže. Přemýšlela o svém slibu Anně. Slunce zapadalo za obzor, kde krvácelo do oceánu. Vál příjemný mořský vánek, který voněl čerstvou solí a květy oleandrů.

Alicia se na jednom místě zastavila a zapřela se o zábradlí. Pozorovala hejno racků srocující se na předspánkový let k hnízdům. *Já mám pomoci Anně obnovit jejich vztah... Přitom jsem jim ho zkazila. Jaká ironie osudu. Pomyslela si. Jak to jen bude dál? S Nickem nepřípadá v úvahu nic víc, než přátelství. Povzdechla si. Ale jak můžeme být přáteli, když po sobě toužíme? Řešením je stýkat se minimálně, jo, sejde z očí, sejde z mysli. Ale jak můžeme být náhodnými známými, když se tolik milujeme? A jak budeme vychovávat naše dítě? To bezbrané stvoření, které bude trpět našimi chybami, sotva spatří světlo světa.*

Její rozímání přerušila melodie telefonu. Po chvíli nejistě přijala hovor. „Ano?“ vydechla.

„To jsem já... Nick.“ a chvíli se odmlčel. „Já jsem jen chtěl vědět... chtěl jsem se jen ujistit, jestli už seš v pořádku doma. Stmívá se, chápeš...“

„Ne, ještě jsem venku. Šla jsem dolů k moři trochu popřemýšlet. Ale už mířím domů.“

„Tak dobře.“ a zase nastalo prázdné ticho. „No nic, tak... doraž v pořádku domů.“

„Jo.“ řekla. Oba čekali, že ten druhý něco řekne. Cokoli, hlavně ať druhá strana neutne hovor. „Nicku, díky, že se tak staráš. Je to od tebe milé.“

„Řekl jsem, že se o tebe postarám.“ a po chvíli mlčení položil telefon.

Stál u okna a koukal do zahrady opřený o římsu. Stmívalo se. Proto ve skle matně viděl zrcadlící se obraz svojí tváře. Bylo to jako stát sám sobě tváří v tvář výčitkám. Všem svým touhám a přáním, které by si za jiných okolností splnil. Bez váhání by tu vše nechal, všechen svůj starý život a běžel by k ženě, kterou nadevše miloval a byl by s ní. Dříve si to neuvědomoval, miloval ji, ale měl pochybnosti. Teď by ale bez váhání podstoupil to riziko a veřejně se přiznal ke vztahu s Aliciou. Ale co Annie?

Ta propast mezi náma je hlubší a hlubší. Jsme spolu jenom ze zvyku. Z vděčnosti. Z úcty k tomu druhému. Možná z lítosti. Možná ze strachu ze samoty. Ne, Matsudo, musíš splnit svůj slib, musíš se postarat o Annu až do konce. A zároveň se musíš snažit udržet si Aliciu. Naše dítě je teď jediná naděje na krásnou budoucnost. Ale čím blíží Alicii, tím víc ztrácíš Annu a naopak. Rozehrál jsi hru, která nejde zastavit. Rozseknutí by znamenalo ztrátu jedné z nich. A to si nemůžeš dovolit...

Kapitola dvacátá první

Alicia usínala velice neklidně. Přehrávala si rozhovor s Chuckem, trápilo ji, že už si vzájemně nedůvěřují. Do toho se jí motaly myšlenky na Nicka. A v uších jí zněla prosba Anny, na kterou nakonec kývla.

Ale i přes své neklidné usínání spala skoro do dopoledních hodin. Nevytáhly ji ani paprsky slunce. Pouze neodbytný zvonek u dveří.

Rozcuchaná, rozespalá a v županu šla pomalu otevřít.

Nestihla rozlepit oči a cokoli říct, když se velice čilý Nick pozval sám dovnitř. Jen si zývla a Nick už byl v obýváku. Později si všimla naditého papírového sáčku, který držel v ruce.

„Nezlob se, myslel jsem, že už seš vzhůru, nerad jsem tě vzbudil.“ „To je dobrý.“ Zývla si znova. Pak se postavil za kuchyňskou desku a začal vybalovat svůj nákup. Aliciin ospalý mozek ještě příliš nevnímal, neříkala nic, jen si mnula zakysané oči. „Byl jsem ráno na poště si vyzvednout starý nahrávky, co mi doporučeně poslali kluci z NYC. Šel jsem kolem pekárny a přinesl toasty, nutellu, marmeládu... Vlastní recept. Budeš se olizovat. Akorát mi musíš půjčit toastovač.“ „V pohodě, je dole pod dřezem. Promiň, půjdu se probrat pod sprchu.“ A nechala ho pracovat.

Když byl hotov, obsloužil ji na verandě u stolu. Roztáhl slunečník, přinesl ananasový džus s ledem a svůj výtvar – zapečené toasty na sladko.

„Představuju ti mou specialitu. Na turné jsme se s tím krmili jedna radost.“ a usedl naproti ní. Alicia se dala do jídla. „Dovedu si to představit, v tourbuse se toho moc vymýšlet nedá. Dobře znám ty jídla jako jsou vajíčka na všechny způsoby a podobně.“ usmála se. „Jo, tak nějak je to aj s těma toastama. Su mizernej kuchař, ale toasty se šunkou, se sýrem, toasty se slaninou, toasty s toastama... To je moje parketa.“ pochválil se s úsměvem. Alicia se taky usmála: „Tak si vem. Vidím, že se ti sbíhají sliny,“ nabídla mu. „Nebudu ti to jíst.“ „Ale prosím tě, mám toho jak pro rotu vojáků. Klidně si vem.“ Nick se chvíli rozmýšlel. „No tak dobře. Přiznám se, že jsem toho udělal schválně víc.“ Začervenal se a Alicia se zasmála. „Tak takhle to je! Ale jsou vážně vynikající.“ chválila si. „A já su rád, že se zase směješ.“ Alicia sklopila zrak a ruměncem ve tváři.

„Ještě jsi mi neřekl, jak bylo v NYC,“ změnila téma. „Chceš mi vynahradit, jak jsi mě včera odbyla?“ usmál se. Alicia se zhluboka nadechla: „Ty jsi ale drzý! A vůbec, co máš v tý obálce?“ začala ji rozbalovat. „Měly by tam bejt oficiální nahrávky chlapů, se kterejma budu spolupracovat. Teda zatím ještě není nic rozhodlý, smlouvu jsem sepsal jen s Ray-Cim. Chci je nejdřív poznat.“ „Proč ti to neposlali e-mailem?“ divila se Alicia. „Mailem? Ale no tak. To jsou originály, přímo z lisu. Plus origoš booklet.“ Alicia otevřela širokou obálku a uviděla několik cédéček. „Gravediggers? To je jako název?“ „Mí potencionální kumpání. Byl jsem s něma na pivě.“ „A tam to zajiskřilo?“ usmála se škodolibě. „Horší pajzl jsem neviděl a věř mi, já toho za svých třiatřicet let viděl hodně.“ „A jací jsou? Ti *kumpáni*...“ „Super!“ řekl ironicky. „Taky jsme si povídali. Dva z nich seděli v base a o tom třetím nic nevím, protože nemluví. A mezi náma, su docela rád.“ „Tak to bude velice harmonická spolupráce,“ usmála se. „Tobě to můžu říct, Ali. Mám strach si s něma něco začít. Ale zároveň mně to láká. Hlavně to, že mě bude produkovat legendární Ray-C.“ „No, jak znám Ray-Ciho, z dobrého srdce to určitě neudělal.“ podotkla. „Chtěl čtyřicet procent.“ „Cože?!“ vyhrkla. „Kolik?!“ „Jo, su blbec, taky nechápu, jak jsem na to mohl přistoupit.“ „Je to síla, to jo. Ale o Ray-Cim je známý, že i z hovna dokáže uválet zlatou kuličku. Zaručí ti prodejnost, i kdyby to byl ten největší shit.“ „O to mi ale přece nejde. Chci si uskutečnit svůj sen. Jako kluk jsem chtěl vydat něco hip-hopovýho, ale neměl jsem k tomu příležitost. Ted' nastala ta správná doba. Bude to něco undergroundovýho, pro fanoušky, víš. Teda, jestli tě to vůbec zajímá.“ Utišil se.

„Ale to víš, že mě to zajímá!“ usmála se nadšeně. „Novinky kolem hudby, to je moje. Už máš představu, jak ta placka bude znít?“ „Tak všechny nástroje si nahraju sám. To znamená elektriku, basu, klávesy, nějaký ty umělé beaty a vokály, samozřejmě.“ „Snad nebudeš zpívat.“ pošklebovala se. „Máš něco proti mýmu zpěvu?“ zarazil se vážně. „No, nemám, ale...“ „Vždyť jsi říkala, že mám skvělej hlas!“ Svrástil obočí a ostře našpulil rty. Alicia se lehce smála jeho vážností. Líbilo se jí, jak dětsky se začal vztekat. „No, hlas máš skvělej, to jo, ale ne na zpívání. Nicku, neuraž se, ty seš skvělej rapper, božskej rapper, ale zpěvák seš mizernej, to si přiznej.“ Nick supěl. Chvíli ji probodával očima. Pak si vydechl. „Opravdu?“ zeptal se zoufale. „No, jak kdy. Někdy je to skvělý, jindy to zase trhá uši. Ale to není tvá chyba. To je tím, že nemáš trénovanej hlas. Celou dobu jsi cvičil rap. A u toho bys měl zůstat.“ doporučila mu. „Promiň, vždyť máš pravdu. Nejsu na to prostě zvyklej, že mě někdo drbe. Nebo spíš nebyl jsem do nedávna zvyklej. Poslední dobou je té kritiky až až. Vykopli mě z kapely. Omílají mě v bulváru. A když má Annie svoji náladu, tak to schytám aj s úrokama.“

Alicia zesmutněla. „Annie tě zbožňuje.“ „Poslední dobou mi přijde, že má radši tebe.“ a Alicia se pousmála. „Pořád o tobě mluví. Je tebou nadšená, Ali, opravdu! A trošku mě to štve, protože to, co jsem se snažil vybudovat roky, tys zvládla za tři týdny. Je to ohromný. Ale, jak to sakra děláš?“ zavrtěl hlavou. „Nijak zvláště, jen se s ní bavím o věcech tak, jak jsou.“ „Z toho mi bývalo dycky špatně.“ podotkl. „To se ti nedivím. Přiznám se, že pokaždý odcházím se scvrklým žaludkem. Ze začátku jsem i zvracela.“ a Nick se zadíval na kousek toastu, který právě okusoval. „Ale ty toasty jsou vynikající!“ usmála se.

„Raději změňme téma.“ „Například?“ Zvedl obočí. „Například... například, kdo umyje nádobí.“ Nick vyhrkl tlumený smích. „V domácích pracích se nevyznám, ale mojí hlavní podmínkou při vybavě kuchyně byla myčka na nádobí. Nenávidím to. Na turné jsme o to hrávali karty a hádej, kdo dycky prohrál.“ „Tak to se ti o nádobí muselo zdát!“ zasmála se. „No to jo! Protože víš, proč jsme o to hráli? Kdyby si po sobě každé umyl talíř, tak je to v pohodě, jenže každé si řek, že to udělá později. Radši jsme koupily dva plastový lavory navíc, abychom měli prostor na odkládání, než aby to někdo z nás umyl.“ „To jste vypravili zvláštní bus jenom s nádobím, ne?“ pousmála se. „Tak jo, přesvědčil jsi mě.“ a vstala. „Počkej, pomůžu ti to odnést.“

Nick položil tác s nádobím vedle dřezu, kam je vyskládal na hromadu jiných talířů a hrnků. Otevřel myčku, že je šoupne tam, ale byla plná. „Přiznám se,“ začervenala se, „také nejsem fanoušek umývání nádobí.“ a dala se do toho. Nick vzal utěrku, aby jí pomohl alespoň s utíráním. „Jak to vůbec řešíš ty na turné?“ zajímal se. „Jednou jsme jeli autobusem. Já a moje čtyřčlenná kapela. Nakonec to dopadlo tak, že jsem těm chlapům dělala služku. Od té doby lítáme letadlem a jíme v hotelích a restauracích.“ „Taky možnost.“ podotkl. „To u nás kdysi padl nápad, že si pořídíme hospodyně. Pak z toho vyplynulo, že ve dne bude šůrovat a v noci dělat striptýz. Tak jsme od toho radši upustili, aby nás nestíhali za sexuální obtěžování na pracovišti.“ A oba se zasmáli.

„Kam patří tenhle hrnek?“ zeptal se Nick. „Tady nahoru nade mnou.“ Kývla na skříňku u její hlavy. Měla mokré ruce. Nick si stoupl těsně za ni a vložil hrniček do skříňky. Alicia se otočila, aby si půjčila utěrku na utření rukou.

Pak se to ale stalo. Jako by se zastavil čas, stáli v těsné blízkosti a letmo se dotýkali nosy. Střídavě si dívali do očí nebo shlédli na rty toho druhého. Jejich dech se zrychlil. Váhali.

Bože, je tak blízko. Říkal si. Už podruhý mám tu šanci ji políbit a vrátit vše tak, jak to má být. Proč mě ale nepolíbí první?

Proč nic neříká? Znervózněla. Kéž by mě políbil... Chtěla bych znovu cítit ty jeho plný rty a jemné škrabkání vousů. Mám ho políbit? Tolik mě to láká. Ale ne! Porušila bych své vlastní pravidlo. Přátelé se přece nelíbají...

Oba se rozmýšleli příliš dlouho. Nick se dotkl jemně prsty její tváře a jejích rtů. Při tom zavřela oči. Žádný polibek. Pouze ten krásný okamžik plný touhy, který před polibkem předchází. To kouzlo okamžiku, kdy zavřete oči a lehce se vám zamotá hlava. Okamžik, kdy neexistuje nikdo a nic, jen ten, kterého opravdu milujete. Slyšíte jeho dech. Cítíte tlukot jeho srdce. Pravou rukou hladil jemně její tvář a v levé hladil konce jejích prstíků. Měl také zavřené oči a představoval si, jaké by to bylo, kdyby tohle všechno byla pravda.

„Asi bych už měl jít...“ zašeptal. Oba pomalu otevřely oči. Tak pomalu, jak z nich vyprchával kouzelný okamžik touhy po polibku. „Jo... Radši jo...“ kývla nejistě. Nick tedy od ní odstoupil a zamířil ke dveřím. Velice pomalu.

Takhle to skončí? Uronila slzu. Ani náhodou!

„Nicku, počkej!“ a on se trhnutím otočil. Alicia se rozeběhla a padla mu do náručí. Začala ho líbat. Nejdřív nejistě, ale poté si šla tvrdě za svým. A Nick se nijak nebránil. Jeden jediný polibek, který si byli dlužní. Objal ji ve svých mužných pažích a vášnivě laskal dál...

„Co, že jsi udělala?!“ divila se Katie, když jí svůj příběh Alicia vyprávěla v salonu, ještě to odpoledne. Nechala si u ní nazdobit nehty. „Já vím, Katie.“ Omlouvala se. „Když ale jemu se nedá odolat! Kdybys to zažila... Nick je prostě jedinej chlap, kerýho můžu milovat. Nejde s ním být jen kamarádka.“ „Tak proč jsi mu to sama navrhla? A vůbec, co teď bude? A co Annie?“ „To je právě to...“ povzdechla si Alicia. „Anně jsem slíbila, že jí pomůžu získat manžela zpět.“ „Cože?“ vyhrkla. „To nemyslíš vážně!“ „Kat, já su v takový situaci, že nevím, jak ven. Na jednu stranu cítím potřebu být s Nickem, sakra, je otcem mýho dítěte! Ale zároveň mám vůči Anně výčitky svědomí. Svým způsobem ji mám ráda, ona je dobrá ženská. Navíc jí chci pomáhat. Těší mě, že se jí daří líp od doby, co ji navštěvuju. Kdyby ale nebyli manželé...“ „Ali, ale to takhle nejde.“ „Já vím, Kat, já vím.“ „Měla bys ho teď vídat co nejmíň.“ řekla důrazně. „Nemůžu se mu začít vyhýbat, pozná to.“ „Tak ho prostě ignoruj. Ale něco s tím už dělej!“ říkala důrazněji. „Ach jo,“ povzdechla si Alicia. „Kdyby to nebylo tak těžký...“

Najednou se rozrazily dveře a zvonek upozorňující na vcházejícího, se málem vyvrátil z pantu.

„Brý den, slečinky!“ Vešel červovlasý mladík v plandavém triku a roztrhaných džínách. Všechny zákaznice i dvě zaměstnankyně se po něm otočily. I Alicia koukala, kdo to je.

Mladík zamířil k jejich stolku. „Ty krávo, to sou drápiska!“ ohodnotil Aliciiny nehty. „Tak s těmahle bych si ani prdel nevytřel!“ a Alicia vytřeštila oči. Dokonce jí na chvíli vypadla ústa z pantu. „Zdar tlamo.“ Pozdravil Kate. „Dovezl sem ti ty tvý kokotinky, cos po mně chtěla.“ „No nazdar,“ pozdravila ho. „Mám tu zákaznice, tak se chovej slušně.“ „Sorry, madam,“ potřásl rukou Alicii, která stále nebyla schopna slova. „Já su nákej Tony, ale v soukromí si néchám říkat Antonio.“ A šibalsky mrkl.

Alicia se zděšeně podívala na Katie: „Proboha, ty toho cvoka znáš?“

„Jako že Banderas, nechápete srandu? Slečinko, já nejsu žádněj z tech úchylů, co leštěj candáta u tvý fotky v plavkách, já mám rád muziku, fakt tvrdou muziku.“ Alicia polkla. „Nevím o tom, že bych měla nějakou fotku v plavkách, alespoň ne tu, za kterou mi zaplatili.“ „Jestli chceš, můžu ti dat odkaz, na kterým...“

„- Tony chtěl jít vynosit krabice z auta!“ přerušila ho Katie. „Ale kušuj!“ odsekl jí. „Jen otázku – v kapele jsme se s borcama vsadili, esi je pravda ten drb, že seš v tom, teda jako zbouchlá. Já tvrdil samozřejmě, že ne, páč bys nebyla tak blbá. Esi jo, tak prohrajú dvacet babek.“ Alicia se nadechla. „Tak to máš asi smůlu, opravdu jsem těhotná,“ odpověděla důrazně. „A do hajzlu! Ségra, pučíš mně bůra?“

„Padej!“ přikázala mu Katie a on pelášil vyskládat krabice z auta.

„Až na to chování celkem milej kluk,“ usmála se falešně Alicia. „To byl můj starší brácha.“ řekla otráveně. „Tvůj co?“ vybouchla smíchy Alicia. „To si děláš prdel!“ Smála se.

Chytl ji takový záchvat smíchu, že plácala rukama jako lachtan. „Tohle to máš doma?“ „Každý den. Ale klidně ti ho věnuju, jestli se ti líbí.“ „Ne, díky,“ zasmála se. „Takový tsunami jsem ještě nezažila.“ „Prosím tě, nezlob se, on je takovej upřímněj. Nejradši bych mu liskla.“ „Proč?“ smála se. „Mám ráda normální upřímný lidi. Tenhle je asi trochu zvláštní, ale aspoň vím, na čem su.“ „To je taky fakt.“

Pak se znova rozrazily dveře. Tony přišel s obrovskou krabicí krémů a položil to na zem doprostřed uličky na chození. „Už seš zas tady?!“ podívala se na něj Kate přísně. „Co já vim, kam to chceš?! Si to někam dej. Ti to uklidím a ty mě zas zjebeš, že to nemůžeš najít.“

Alicia ho s potlačovaným smíchem pozorovala. Mladík byl vysoký, měl baculaté tváře, kulatější bříško a štíhlé nohy. V levém uchu měl náušnici. „Ty seš vážně brácha Katie?“ zeptala se ho Alicia. „Jo, starší. Ale cepuje mě jak malýho sysla.“ A těžce usedl do pohovky pro klientky. „Kurva, to je pařák!“ a zamával tričkem. Katie jen zavrtěla hlavou a soustředila se na zdobené nehtů Alicii, která se tiše smála.

Služebná Carmen právě přišla z nákupu. Donesla základní suroviny jako je pečivo, ovoce, zelenina, uzeniny, sýry... a to vše vyskládávala na stůl v kuchyni.

„A, už jsi doma,“ pousmála se vděčně Annie, která vešla ze zahrady do domu. „Měli všechno?“ „Jo, až na ten řeckej jogurt, co jste chtěla.“ Annie se posadila na židli a vytáhla si noviny, které Carmen odložila na stůl.

Na první pohled ji do očí práskla její a Nickova fotka. Annie se zoufale chytila za hlavu a četla nemilosrdný titulek...

Anthony seděl na pohovce s nohama na konferenčním stolku a četl si dnešní tisk. Alicia si s Katie povídaly.

Do jejich povídání si Tony velmi hlasitě hvízdal. Dámy se otočily. „Ty krávo, věděli jste, že stará od toho míň šikmookýho z HD má raka?“ zahlásil na celé kolo, až se zákaznice otáčely. „Co, prosím?“ zeptala se Alicia. „Divé, je to na titulní straně: *Jak asi vypadá krásnější polovička hvězdného páru bez vlasů?* To je fakt síla!“

„To tam vážně píšou?“ divila se Kate. „Černý na bílým.“ „Někdo musel mluvit,“ podotkla. „Ale kdo?“

„Annie!“ zhrozila se Alicia. „Ty tu ženskou znáš?“ divil se Tony. Alicia to jen přehlédla, protentokrát. „Musím už jít, vyrovnáme se pak, ju?“ a běžela pryč.

„Tady mi přibrzděte,“ poručila taxikáři, když jeli kolem rezidence Matsudových. Dala mu bankovku a rychle vyběhla z auta. Během cesty i teď se znovu snažila dovolat Nickovi, který ovšem měl hlasovou schránku.

„Kde je paní?“ vešla svižným krokem, když jí Carmen otevřela dveře. Ta se nedokázala vykoktat.

Alicia se zastavila v obýváku. Pohovka a polštářky byly rozházené. Křeslo převrácené. Všude se válely cáry novin smíšené se střepy váz a obrázků, které stávaly v obýváku na komodě. Uprostřed toho všeho nepořádku ležela Anna schoulená do klubíčka a brečela.

Alicia si k ní poklekla a jemně ji uchopila za rameno. Chtěla ji přimět, aby se zvedla.

„Chci umřít...“ vydechla. Jako by nevnímala, koukala do prázdna. „Kdy už ta noční můra konečně skončí?“ „Annie, vstávej.“ posadila ji Alicia. „Nech mě tu umřít. Jsem ti akorát na obtíž, jako Nickovi. A teď to ví celá Amerika.“ „Nejsi nikomu na obtíž. Chodím za tebou ráda. A Nick tě zbožňuje.“ „Nicka jen trápí svědomí, nic víc.“ odsekla. „Už jen čeká, až to doklepu, aby mohl žít svůj život naplno s tou jeho courou. Stejně je to všechno jeho vina.“

„Jak to myslíš?“ podivila se Alicia. „To on pořád trval na tom, ať se stýkám s přáteli, ať jsem obklopená lidmi a nejsem sama. A co mi to dalo?! Jen bolest a zklamání! Všechno bylo zničený!“ „Můžeš tu redakci žalovat. Můžeš žalovat Lindsy. Nechci nikoho obviňovat, ale kdo jiný by měl zájem na tom zveřejnit tvé tajemství?“ „A co z toho budu mít? Peníze?“ pousmála se ironicky.

Pak začala brečet. „Nestojím o to, aby mě někdo litoval! Chci, aby mi všichni dali pokoj!“ „Nejlepší obrana je útok, Annie. Na tvém místě bych vystoupila z povzdálí a uvedla všechny ty spekulace a fámy na pravou míru. Ukaž jim, že seš silná.“ „Nejsem. Už nechci bojovat, chci mít svatej klid. Nechci, aby rozebírali mé soukromí! Nechci, aby otiskovali moje fotky bez vlasů! Bože, za celých pět let jsem se na sebe nepodívala bez šátku! Bývala jsem krásná, teď je ze mě chodící smrtka.“ a znova se dala do usedavého pláče. „Pořád jsi krásná.“ „Nejsem! Sama sobě se hnuším! Hnuším se svému manželovi, kterej se mnou nechce spát a svádí to na strach, že se mi něco stane. Co by se mi asi tak mohlo stát?! Co?! Umřu?!“ Alicia ji k sobě tiskla, zatím co se jí Ann jemně třásla v objetí.

„Celá se chvěješ, máš s nervy na dranc. Dáš si něco na uvolnění.“ A vstala. „Dones mi moje prášky. Chci svý prášky.“ třásla se víc. „Nebudeš do sebe cpát ty oblbováky.“ „Aspoň na všechno zapomenu!“ „Ale když se probeřeš, zjistíš, žeš přišla o dva dny života.“ „Slovo život chápeme každá jinak. Dones mi ty zatracený prášky, prosím.“ trvala na svém. „Ne.“ odporovala jí Alicia. „Tak přines je!“ vstala a posadila se na pohovku. Alicia jí přinesla dvojtého panáka whisky. „Na, to máš lepší na nervy. Je to přírodní.“ Ann se zarazila. „To myslíš vážně?!“ „Uklidniš se, věř mi.“ „Alkohol jsem neměla ani nepamatuju. Taková dávka mě zabije.“ „A to přece chceš, ne?“ řekla ironicky.

Ann se na ni užasle podívala. „Opravdu se mi líbíš.“ a kopl do sebe panáka. Hluboče zalapala po dechu. Alicia ji lehce poplácala po zádech. Po chvíli to rozdýchala. „Mělas pravdu. Chci ještě.“ „Tak to ani náhodou. Jeden ti stačí. Je ti líp?“ seděla vedle ní. Ann si vydechla.

„A teď si to teda ještě jednou projdeme. Bylo by vážně dobré poskytnout rozhovor, kde bys otevřeně o všem promluvila.“ „A co když se mě budou ptát na soukromé věci? Na detaily?“ „Já nebo Nick tam budeme s tebou. Předem řekneme, že na otázky ze soukromí manželů odpovídat nebudeš. Však neboj, to bychom si rozmysleli, až by to bylo jisté.“ „Nedokážu to.“ zavrtěla hlavou. „Teď by sis měla hlavně odpočinout. Zítra se na to budeš dívat zase o trochu jinak.“ „Asi máš pravdu,“ kývla vysíleně a zavolala si Carmen, která jí pomohla vyjít nahoru a uložila ji.

Poté, co se za nimi zavřely dveře ložnice, Alicia začala pomaličku uklízet ten nepořádek.

Mezi tím se domů vrátil Nick.

„Co se to tu dělo? Třetí světová?“ reagoval udiveně na převrácený nábytek. „Tys asi nečetl dnešní tisk, že?“ A podala mu cáry papíru. „Proboha... Proč jsi mi nezavolala?“ „Nechala jsem ti čtyři vzkazy ve schránce.“ Nick vytáhl z kapsy mobil. „Sakra, musel se mi vybit. Kde je teď?“ „Carmen ji šla uložit, bude lepší, když si teď odpočine. Zažila velký trauma.“ „To věřím. Doufám, že si vzala prášky.“ „Odmítla jsem jí je dát. Radši jsem jí nalila panáka.“ „Cože?! Ty ses zbláznila!“ zvýšil hlas. „Nicku, Anna bere strašně silný antidepressiva, začíná být na nich závislá. Tenhle sajrajt není na dlouhodobý užívání.“ „Předepsal jí je doktor!“ „Jo, na stres a ne, aby se jima cpala jak lentilkama! To chceš, aby

z ní byla zelenina? Nemůže všechny problémy řešit práškama, musí jim umět čelit!“ „Díky za poučnou přednášku, paní doktorko! Víím nejlíp, co moje žena potřebuje!“ „A proto uháníš cizí ženský?“ zaútočila.

Nick polknul. „Když chce Annie svý prášky, dostane je. Je ti to jasný?“ „Proč seš tak zabedněnej?! Se mi strašně líbí, jak tu rozhoduješ, co Anna může a co ne, zatím co seš celý dny v prdeli. Tys tu nebyl, Nicku. Taky jsem tu nebyla od začátku, běžela jsem sem hned poté, co jsem si přečetla ty noviny. Annie tu bezvládně ležela uprostřed tohodle nepořádku, to všechno rozházela ona, Nicku. Třásla se, jako by měla zimnici.“

Nick si smutně vydechl. „Chápu, že pro tebe je to teď nový a snažíš se hrát si na hrdinku, taky jsem byl ze začátku plnej nadšení. Ale pak se dostaví syndrom vyhoření, ten pojem jistě dobře znáš. Tyhle stavy má pravidelně. Proto potřebuje svý prášky.“ „Pleteš se, Nicku. Jediný, co potřebuje, je, aby ji její manžel objal. Aby tu byl, když potřebuje. Ale pro tebe je to pohodlný zamčít ji doma a venku si žít svůj normální život.“ „Já a žít normální život?! Přestaň mi tu kázat o morálce, ty nemáš tušení, jaký to je se vrátit domů!“

„Milovals ji někdy doopravdy?“ „Tak dost! Tohle to nebudu poslouchat! Aby mi tu nějaká nána s mokrou občankou říkala, co mám dělat. Jdu za Annie. Ke dveřím trefíš!“ a šel směrem nahoru. Alicia chvíli zůstala nechápavě stát.

Poté přišla Carmen, která poslouchala za dveřmi. Neodpustila si malé rýpnutí: „Mám Vás vyprovodit, slečno? Nebo ven trefíte sama?“

Alicia se na ni škaradě podívala a rychlými kroky odešla.

Nick vešel k Anně do ložnice. Ta ležela lehce přikrytá na pravém boku a koukala do zahrady.

Nick se zhluboka nadechl a nasadil optimistický tón: „Hey! Tak hezký den a ty tu ležíš?“ Přisedl si na kraj postele. „Co kdybychom si udělali piknik v zahradě? Udělám vafle se zmrzlinou a k tomu si dáme šťávu z vymačkanýho ovoce.“ „Nesnáším sladký, to přece víš.“ odpověděla. „Tak nakrájíme sýry. Uklohníme si něco společně, co ty na to? Bude to legrace.“ „Nesnáším vaření. A ze všeho nejvíc nesnáším, když se snažíš hrát na vzornýho manžela. Neobtěžuj se. Zvládnou to sama.“ Nick si zoufale vydechl. „Chci ti pomoci, Annie. Nechci, aby ses trápila.“

Annie se posadila čelem k Nickovi. „Tak proč mi to děláš?“ Nick svařtil obočí. „Je to tvoje vina!“ zvýšila hlas. „Já chtěla žít v klidu a sama to nějak doklepat, ale ty furt potřebuješ okolo plno lidí! Musel ses svěřit tomu kamarádovi, pak dalšímu. Ti si to samozřejmě nenechali pro sebe, že? To je furt to tvoje svěřování!“ Rozhazovala rozčileně rukama. „Tak promiň, že neumím všechno bezcitně dusit v sobě jako ty!“ „Alespoň s tím neobtěžuju ostatní! Je to tvoje vina, tak se s tím nauč žít!“ vmetla mu do očí nenávistně. Nick se pokorně zvedl a odešel, aby ji nechal v klidu.

Opřel se o zábradlí na chodbě. Znovu si se slzami v očích přebral její bodavá slova.

Máš pravdu, Annie. Je to moje vina. Kroutil hlavou se zavřenýma očima. Stvořil jsem bezcitný monstrum. Zavřený uvnitř zlaté klece čekajíc na světlo zvenčí, který naplní naše srdce láskou... Jsme jiní, ale přesto v mnoha ohledech podobní. Ublížujeme těm, které nejvíc milujeme. Bojíme se požádat o odpuštění, abychom neukázali svoji zranitelnost. Ublížit je mnohem snadnější, než lásku dát. Ale budou to naši milovaní ochotni snášet? Jak dlouho bude mít Alicia s tebou trpělivost, Matsudo? Chtěla pomoci, ale tys ji tak seřel. Vnikla příliš

hluboko do světa, který jsi stvořil jen pro sebe a Annie. Svět, který z milujících lidí dělá bezcitná monstra.

Alicia se vrátila do salonu za Kate. Ta už pomalu uklízela. Její bratr jí pomáhal s vytíráním země. Vytíral velice líně, protože ho to přinejmenším nebavilo.

Alicia své kamarádce vyrovnala dluh a vše jí pověděla, co se stalo. Čím víc potichu mluvila, tím víc měl Tony větší uši jako netopýr.

„Na tvém místě bych se na ně vykašlala,“ řekla Kate. „Nick je docela nevďěčnej. Po správnosti bys měla ležet doma a užívat si těhotenství.“ „Jo, já vím. Ale Nick se snaží, například dneska ráno s tou pozdní snídaní mě opravdu překvapil. Ale jakmile se něco dotkne Annie, začne se bránit zuby nehty. Ale teď aspoň vím, že mě má za úplného idiota.“ „To je ta mužská ješitnost, oni ví všechno nejlíp.“

„Nejste tu sami, jou? Tak bacha na věc,“ ozval se z rohu Tony. Katie se zhluboka nadechla a vydechla si. Alicia se jen pousmála. „Mimochodem, už mám padla.“ žbluňkl mop do kýble a opřel o zeď. Sedl si znova na gauč, nohy na stůl a pokračoval ve čtení novin.

„Udělej si sám,“ podotkla Katie a šla vylít kýbl se špinavou vodou do záchoda.

„Hele, to je něco pro tebe!“ podíval se Tony na Aliciu, když zabrousil do kapitoly *inzeráty*. „*Muž hledá pěknou ženu, postava a věk nerozhoduje.*“ přečetl. „Když tě tadyhle Katie namaluje, tak seš aj pěkná, postavu za chvíli taky nebudeš mít výstavní a s věkem to taky bude čím dál horší. Já bych tam napsal.“ a podal jí noviny. Alicia si to přečetla. „*George, 86 let. Ty sprostáku!*“ a přetáhla ho novinami. Pak se ale vrátila ke čtení inzerátů.

„Neblázni,“ přišla Katie, „přece nebudeš lovit chlapa na inzerát?“ „A co mám dělat?“ zeptala se vážně. „Chlapů, kteří by chodili s těhotnou ženou, moc není.“

Pak se do toho vložil Tony: „Tak si podej inzerát: *Hledám chlapa, mám modrý oči, bourák, čtyři baráky a sto milionů na kontě.* Já myslím, že problémy se seznámením mít rozhodně nebudeš.“ „Jenomže to je to, co nechci.“ odmítla Alicia. „A ve skutečnosti nemám domy čtyři ale šest.“ řekla s nadsázkou a Katie se začala smát.

Pak ale Alicia zbystřila inzerát na prodej štěnat zlatého retrívra. „To je ono! *Prodám čtyři dvouměsíční štěňata zlatého retrívra.*“ přečetla nahlas. Anthony se na ni pohoršeně podíval. „Nevěděl jsem, že seš ujetá tímhle směrem.“ „Anna měla dřív zlatýho retrívra. Můžu si je půjčit?“ zvedla obočí na Tonyho. „Ještě jsem je nedočetl.“ „Koupím ti nový.“ odpověděla mu a vstala. „Tak mi aspoň vytrhni tu stránku s nahotinkou.“ Alicia nalistovala předposlední stránku, kde byla vyfocená nahá dívka, hubená, kde nic, tu nic. Vytrhla mu tuto stránku a podala se slovy: „A já nevěděla, že ty seš ujetej tímhle směrem. Viděl jsi už někdy – jak se tomu říká? Ženskou?“ a spolu s Katie se začaly smát. Anthony jí vytrhl stránku s velice škaredým pohledem.

Katie s Aliciou se na sebe podívaly a pořád se smály: „Placák?“